

BARA MITT FEL 1
sid 3-14

Sätt tillbaka meningarna. Skriv bara de första tre orden.

Då gör jag ingenting.

Försiktigt reser jag mig.

Hon kryper in under mitt täcke.

Ilskan som hörs i varje ord.

Mina steg dunkar mot asfalten.

Och hur han slog henne.

Jag minns inte när det var. Varför allt blev så annorlunda. Varför pappa blev så annorlunda.

Sättet han tittade på oss. Hur han skrek. På oss och mamma. _____

Mamma.

Jag skulle så gärna vilja skydda mamma. Försvara henne. Men jag är feg. För feg. För när han slår.

_____ Går bara in på mitt rum och stänger dörren.

Det börjar som ett gräl. Jag hör det genom dörren. Hans röst. Den vassa tonen. Rösten som skär genom väggarna, rummet. _____ De elaka orden. Mammans låga svar.

Försöken att få honom att lugna sig.

Sofi stänger dörren bakom sig. Snabbt går hon fram till sängen. _____

Den lilla kroppen skakar. Jag lägger mina händer över hennes öron.

Jag ser ner på hennes ansikte. I de tjocka ögonfransarna blänker tårar. Kinderna är röda och snoriga. Men hon sover. _____ Kliver ur sängen.

Där ute går det lite lättare att andas. Jag drar ett djupt andetag. Så springer jag. Jag springer tills det spränger i bröstkorgen. Tills det susar i öronen. Bränner i vaderna.

BARA MITT FEL 1
sid 3-14

Och hur han	slog henne.
Då gör jag	ingenting.
llskan som hörs	i varje ord.
Hon kryper in	under mitt täcke.
Försiktigt reser jag	mig.
Mina steg dunkar	mot asfalten.